FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

Utgiven i Helsingfors den 15 december 2014

1057/2014

Statsrådets förordning

om ändring av statsrådets förordning om miljöskydd för sjöfarten

Utfärdad i Helsingfors den 11 december 2014

I enlighet med statsrådets beslut
ändras i statsrådets förordning om miljöskydd för sjöfarten (76/2010) 6 kap. 2–11 §, samt
fogas till 6 kap. i förordningen nya 12 och 13 § som följer:

6 kap.

Förhindrande av luftförorening från fartyg

2 §

Begränsning av svaveldioxidutsläpp

När finska fartyg framförs på andra områden än sådana svavelkontrollområden som avses i bilaga VI till MARPOL 73/78-konventionen iakttas följande krav:

1) svavelhalten i det bränsle som används av fartyg får uppgå till högst 3,50 viktprocent till och med den 31 december 2019,

2) svavelhalten i det bränsle som används av fartyg får uppgå till högst 0,50 viktprocent från och med den 1 januari 2020 när fartyget framförs i Europeiska unionens medlemsstaters territorialhav, exklusiva ekonomiska zoner och utsläppskontrollområden.

Det bränsle som används av fartyg ska dessutom uppfylla kraven enligt bilaga VI till MARPOL 73/78-konventionen.

När finska fartyg framförs på Östersjöområdet och andra sådana svavelkontrollområden som avses i bilaga VI till MARPOL 73/78-konventionen samt när utländska fartyg framförs på finskt vattenområde eller i Finlands ekonomiska zon iakttas följande krav:

1) svavelhalten i det bränsle som används av fartyg får uppgå till högst 1,00 viktprocent till och med den 31 december 2014,

2) svavelhalten i det bränsle som används av fartyg får uppgå till högst 0,10 viktprocent från och med den 1 januari 2015.

3 §

Svavelhalten i bränslen som används av passagerarfartyg i reguljär trafik till eller från hamnar i Europeiska unionens medlemsstater

Svavelhalten i det bränsle som används av passagerarfartyg som under finsk flagg går i reguljär trafik till eller från hamnar i Europeiska unionens medlemsstater får annanstans än i de svavelkontrollområden som avses i 2 § 2 mom. uppgå till högst 1,50 viktprocent till och med den 1 januari 2020.

4 §

Svavelhalten i bränslen som används av fartyg i hamnar i Europeiska unionens medlemsstater

Svavelhalten i det bränsle som används av fartyg i hamnar i Europeiska unionens medlemsstater får uppgå till högst 0,10 viktprocent. Svavelrikare bränsle får användas endast om besättningen inte ges tillräcklig tid att genomföra all nödvändig omkoppling mellan bränsletyper så snart som möjligt efter

ankomsten till kaj och så sent som möjligt före avresan. Tidpunkten för omkoppling mellan bränsletyper ska föras in i den loggbok som förs på fartyget.

Kravet i 1 mom. som gäller svavelhalten i bränsle tillämpas inte på

1) fartyg som enligt en offentliggjord tidtabell ska ligga vid kaj i mindre än två timmar,

2) fartyg som stänger av alla motorer och utnyttjar elnätet i land när de ligger vid kaj i hamn.

5 §

Undantag i fråga om kraven på svavelhalten i bränsle

Vad som föreskrivs i 2–4 § tillämpas inte på

1) bränslen avsedda för forskning och testning,

2) bränslen som används av försvarsmaktens eller gränsbevakningsväsendets fartyg, om anskaffning av sådant bränsle medför olägenhet för fartygets operativa verksamhet,

3) sådan användning av bränsle på fartyg som är nödvändig för att trygga fartygets säkerhet eller rädda människoliv till sjöss, eller

4) sådan användning av bränsle som är nödvändig till följd av en skada på fartyget eller dess utrustning, förutsatt att alla rimliga försiktighetsåtgärder har vidtagits så snart som möjligt efter skadan för att hindra eller så långt som möjligt begränsa utsläppet och redaren eller fartygets befälhavare inte uppsåtligen har förorsakat skadan eller handlat vårdslöst och medveten om att skada sannolikt skulle följa.

6 §

Svavelhalten i marin dieselolja

Svavelhalten i marin dieselolja som släpps ut på marknaden i Finland får uppgå till högst 1,50 viktprocent.

7 §

Svavelhalten i marin dieselbrännolja

Svavelhalten i marin dieselbrännolja som släpps ut på marknaden i Finland får uppgå till högst 0,10 viktprocent.

8 §

Utsläppsminskningsmetoder

I stället för bränsle som uppfyller kraven i 2–4 § kan fartyg använda sig av utsläppsminskningsmetoder, med hjälp av vilka fartygen uppnår kontinuerliga minskningar i de totala svaveloxidutsläppen som minst motsvarar den nivå som skulle uppnås om fartyget använde bränsle som uppfyller kraven i 2–4 §.

Vid bedömningen av om en utsläppsminskningsmetod är tillräckligt effektiv används de utsläppsvärden som fastställs i bilaga I till Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/33 om ändring av rådets direktiv 1999/32/EG vad gäller svavelhalten i marina bränslen. Utsläppsminskningsmetoderna ska också stämma överens med de kriterier som fastställs i de juridiska instrument som avses i bilaga II till det nämnda direktivet.

9 §

Försök med nya utsläppsminskningsmetoder

Tillstånd till försök med nya utsläppsminskningsmetoder ska sökas hos Trafiksäkerhetsverket minst sex månader innan försöken inleds.

Under försöken behöver fartygen inte använda bränslen enligt kraven i 2–4 §, om följande villkor är uppfyllda:

1) Trafiksäkerhetsverket har underrättat Europeiska kommissionen och alla berörda hamnstater skriftligen om försöken minst sex månader innan de inleds,

2) i fartyg som deltar i försöken installeras manipulationssäkra anläggningar för kontinuerlig mätning av de avgaser som leds via rökröret, och anläggningarna används under hela försöksperioden,

3) svaveldioxidutsläppen för fartyg som deltar i försöken minskar till minst motsvarande nivå som skulle uppnås om fartyget använde bränsle som uppfyller kraven i 2–4 §,

4) lämpliga system för hantering av det avfall som utsläppsminskningsmetoderna orsakar används under hela försöksperioden,

5) dess inverkan på den marina miljön, särskilt på ekosystemen i skyddade hamnar, vid anläggningsplatser och i flodmynningar, utvärderas under hela försöksperioden,

6) fullständiga resultat av försöken lämnas till Trafiksäkerhetsverket inom tre månader efter det att försöken avslutats, och

7) Trafiksäkerhetsverket underrättar Europeiska kommissionen om resultaten och gör dem offentligt tillgängliga inom sex månader efter det att försöken avslutats.

10 §

Bestämningsmetoder

Som referensmetod vid fastställandet av svavelhalterna i marina bränslen ska ISO-metod 8754 (2003) och PrEN ISO 14596 (2007) tillämpas.

För att fastställa om svavelhalten i det marina bränsle som levererats till och används av fartyg stämmer överens med bilaga VI till MARPOL 73/78-konventionen och Europeiska unionens rättsakter används förfarandet för verifiering av prov på bränsle enligt bihang VI till bilaga VI till MARPOL 73/78-konventionen.

11 §

Överlåtelsebevis för bränsle och prov på bränsle

Av det överlåtelsebevis för bränsle som finns på fartyget ska framgå de uppgifter som ingår i bihang V till bilaga VI till MARPOL 73/78-konventionen. Överlåtelsebeviset ska åtföljas av ett prov på bränsle enligt bilaga VI till MARPOL 73/78-konventionen.

Överlåtelsebeviset för bränsle ska finnas ombord på fartyget på en plats som är lätt åtkomlig för inspektion. Det ska förvaras i tre år efter det att brännoljan har levererats ombord. Det prov på levererat bränsle som fogats till överlåtelsebeviset ska förvaras på fartyget tills brännoljan är huvudsakligen förbrukad, dock minst i 12 månader.

12 §

Tagning och analys av prov

Tullen tar för analys en representativ mängd prover i lager och distributionsstationer för bränslen. Utifrån proverna ska det kontrolleras att svavelhalten i tung brännolja och lätt brännolja överensstämmer med bestämmelserna i denna förordning. Provtagningen ska inledas den dag det tillämpliga gränsvärdet för maximal svavelhalt i bränslet träder i kraft. Provtagningen ska utföras regelbundet, tillräckligt ofta och i tillräcklig omfattning och på ett sådant sätt att proven är representativa för det undersökta bränslet. Proven ska analyseras utan onödigt dröjsmål.

13 §

Rapportering till Trafiksäkerhetsverket

Den information om kvantiteten och kvaliteten på de marina bränslen som släppts ut på marknaden i Finland varje kalenderår som avses i 7 kap. 13 § i miljöskyddslagen för sjöfarten ska ges till Trafiksäkerhetsverket senast den 1 mars året efter det berörda kalenderåret.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2015.

Helsingfors den 11 december 2014

Trafik- och kommunminister *Paula Risikko*

Regeringsråd Lolan Eriksson

UTGIVARE: JUSTITIEMINISTERIET EDITA PRIMA AB / EDITA PUBLISHING AB ISSN 1456-9663 / 0787-3182 (tryckt)